

Publicerad 2018-01-06 21:21 av Ärtan

Ett rop på hjälp

Snälla!

Vänta på mig.

Stanna just där under sandkorn,
och förträngda minnen.

Sök dig tillbaka,
bland lekparken och statyer.

Tusen hej då,
där vi står för att rädda varandra.

Dra i mina hårstrån
Livlinor under tak .

Låt oss dra en lina
av krossade askfat.

Låt oss resa
i det medvetna ,

Där vi vet vad som finns

..men aldrig vad vi kommer att hitta.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ärtan med Poeter.se id #102288 innehar upphovsrätten